

Nr 277.

Godkänd av första kammaren den 31 maj 1923.

Godkänd av andra kammaren den 31 maj 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 44.)

Till Konungen.

I en den 9 mars 1923 dagtecknad proposition, nr 168, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning

om vissa ändringar i förordningen den 6 augusti 1894 (nr 61) angående mantalsskrivning.

Härigenom förordnas, att § 6 mom. 1, § 7 mom. 1 samt § 12 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

§ 6 mom. 1.

Före mantalsskrivning — — — — egen kommun.

Angående uppläggande av mantalslängd för vissa mantalsskrivningsdistrikt i Kopparbergs län förordnar Kungl. Maj:t.

§ 7 mom. 1.

Vid mantalsskrivningen — — — — förrättningen övervara.

Kommun äger rätt besluta om ersättning åt kommunalombud efter de grunder, som i kommunallagarna stadgas angående dagtraktamente och reseersättning åt ledamöter i styrelser och nämnder.

§ 12.

I fråga om vidtagen eller underlåten mantalsskrivningsåtgärd må en var, vars rätt därav beröres, ävensom vederbörande kommun och fattigvårdssamhälle söka ändring — — — — till bedömande.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1923.

Mot de i § 6 mom. 1 och § 12 föreslagna ändringarna har riksdagen icke haft något att erinra.

Genom en den 9 mars 1923 dagtecknad proposition nr 130 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga vissa ändringar i kommunallagarna, avseende, bland annat, befogenhet för kommun att besluta om ersättning åt ledamöter i styrelser och nämnder. I den nu föreliggande propositionen har Kungl. Maj:t, då nämnda befogenhet att besluta om ersättning ansetts böra utsträckas att gälla ersättning åt de i mantalsskrivningsförordningen omförmälda kommunala ombuden, föreslagit en ändring av dylik innebörd i § 7 mom. 1 uti sistnämnda förordning. Genom kamrarnas skiljaktiga beslut i anledning av propositionen nr 130 hava de föreslagna ändringarna i kommunalförfattningarna med undantag av dem, som avse landstingsförordningen, icke vunnit riksdagens bifall. Därmed har frågan om ändring i § 7 mom. 1 mantalsskrivningsförordningen uppenbarligen förfallit.

Propositionen nr 168 innefattar, att där föreslagna ändringar i mantalsskrivningsförordningen skulle träda i kraft samtidigt med de i propositionen nr 130 föreslagna ändringarna i kommunallagarna eller den 1 september 1923. Då den föreliggande propositionens samband med de avsedda ändringarna i sistnämnda författningar numera är, på sätt nyss nämnts, brutet, saknas anledning att uppskjuta ikraftträdandet av de ändringar i mantalsskrivningsförordningen, mot vilka riksdagen icke haft något att erinra, till den 1 september 1923, utan har riksdagen ansett desamma lämpligen böra träda i kraft redan den 1 juli samma år.

Riksdagen får alltså för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat oförändrad bifalla Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 168, för sin del antagit följande

Förslag

till

förordning

om vissa ändringar i förordningen den 6 augusti 1894 (nr 61) angående mantalsskrivning.

Häri genom förordnas, att § 6 mom. 1 och § 12 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

§ 6 mom. 1.

Före mantalsskrivning — — — — egen kommun.

Angående uppläggande av mantalsslängd för vissa mantalsskrivningsdistrikt i Kopparbergs län förordnar Kungl. Maj:t.

§ 12.

I fråga om vidtagen eller underlåten mantalsskrivningsåtgärd må en var, vars rätt därav beröres, ävensom vederbörande kommun och fattigvårdssamhälle söka ändring — — — — till bedömande.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1923.

Stockholm den 31 maj 1923.

Med undersåtlig vördnad.